

się z upływem 2 lat od dnia, w którym roszczenie o uiszczenie należności powstało, a w stosunku do roszczeń o zwrot należności pobranych od dnia, w którym nadpłata powstała; jeżeli dnia powstania roszczenia o uiszczenie należności celnych nie da się ustalić, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia następnego roku po roku, w którym roszczenie powstało.

2. Odroczenie terminu uiszczenia należności celnych, rozłożenie ich na raty oraz wszczęcie egzekucji przerywa bieg przedawnienia; po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo począwszy od:

- 1) terminu ustalonego w decyzji o odroczeniu,
- 2) terminu płatności ostatniej raty,
- 3) dnia stwierdzenia przez organ egzekucyjny, iż egzekucja stała się bezskuteczna.

3. Przedawnienie uwzględnia się z urzędu.

Art. 50. 1. Towary nie podjęte w ustalonych terminach ze składu lub depozytu celnego podlegają sprzedaży z zastrzeżeniem art. 5 ust. 5 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 51 pkt 1. Sprzedaży dokonują urzędy celne na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji; sprzedaży towarów złożonych do depozytu w urzędzie celnym dokonuje się bez dodatkowego zawiadamiania o tym osób uprawnionych do podjęcia towaru.

2. Należności celne od towarów określonych w ust. 1 przywiezionych z zagranicy bez wymaganego stosownie do art. 11 pozwolenia zwiększa się o kwotę równą wysokości 50% krajowej wartości towaru.

3. Z kwoty uzyskanej ze sprzedaży pokrywa się w następującej kolejności:

- 1) koszty sprzedaży,
- 2) koszty przewozu, przeladunku i składowe,
- 3) należności celne,
- 4) należności obciążające towary z mocy innych przepisów.

4. W razie gdy uzyskana ze sprzedaży kwota nie pokrywa należności celnych, roszczenie o uiszczenie należności celnych nie pokrytych wygasa.

5. Nadwyżkę pozostałą po pokryciu kosztów i należności wymienionych w ust. 3 zwraca się z zachowaniem przepisów dewizowych osobie uprawnionej do jej otrzymania. Nadwyżka przechodzi na własność Skarbu Państwa, jeżeli ze względu na brak adresu lub z innych względów nie można jej przekazać, a osoba uprawniona nie zgłosi się po jej odbiór w ciągu 1 roku od dnia zawiadomienia o sprzedaży towarów lub od dnia stwierdzenia niemożności doręczenia zawiadomienia.

Art. 51. Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady i tryb odprawy celnej terminy zgłoszenia towarów do odprawy celnej oraz terminy ich podjęcia po odprawie celnej, jak również skutki niepodjęcia towarów w terminie określonym,
- 2) zasady i tryb udzielania zezwoleń na odprawę warunkową, wypadki zwolnień od pobierania zabezpieczenia oraz wysokość i sposób obliczania kar za zwłokę,
- 3) zasady i tryb dopuszczenia towarów do obrotu na polskim obszarze celnym lub do wywozu za granicę przed uiszczeniem należności celnych, odraczania terminu uiszczania należności celnych, rozkładania ich na raty oraz umarzania należności celnych nieściągalnych,
- 4) zasady i tryb odprawy celnej towarów odprawionych ostatecznie w wypadkach powrotnego przywozu na polski obszar celny towaru uprzednio wywiezionego oraz wywozu z tego obszaru towaru uprzednio przywiezionego,
- 5) zasady i warunki przewozu towarów przekazywanych do wskazanego urzędu celnego dla dokonania określonych czynności celnych,
- 6) zakres obowiązków osób zgłaszających towar do odprawy celnej.

Art. 52. 1. Ministrowie Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej oraz Obrony Narodowej określają zasady i tryb odprawy celnej okrętów wojennych i wojskowych statków powietrznych oraz ich załóg.

2. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej określają sposób przewozu ludzi i towarów celnych przez granicę państwową wszelkimi środkami przewozowymi.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 53. W dekreście z dnia 16 maja 1956 r. o umarzeniu i udzielaniu ulg w spłacaniu należności państwowych (Dz. U. Nr 17, poz. 92) art. 4 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należności celnych, zobowiązań podatkowych i innych należności z nimi zrównanych”.

Art. 54. Traci moc ustawa z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166).

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

57

Konwencja międzynarodowa o przewozie towarów kolejami (CIM), Konwencja międzynarodowa o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) i Protokół dodatkowy do Konwencji międzynarodowych o przewozie kolejami towarów (CIM) oraz osób i bagażu (CIV),

sporządzone w Bernie dnia 7 lutego 1970 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 lutego 1970 roku zostały podpisane w Bernie następujące akty międzynarodowe:

Konwencja międzynarodowa o przewozie towarów kolejami (CIM),

Konwencja międzynarodowa o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV),

Protokół dodatkowy do Konwencji międzynarodowych o przewozie kolejami towarów (CIM) oraz osób i bagażu (CIV).

Po zaznajomieniu się z powyższymi Aktami międzynarodowymi Rada Państwa uznała je i uznaje za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadcza, że wymienione Konwencje i Protokół są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone, oraz przyrzeka, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 12 września 1974 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. R. *Spasowski*

(Teksty konwencji i protokołu są zamieszczone w załączniku do niniejszego numeru.)

58

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 4 marca 1975 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) i Protokołu dodatkowego do Konwencji międzynarodowych o przewozie kolejami towarów (CIM) oraz osób i bagażu (CIV), sporządzonych w Bernie dnia 7 lutego 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Konwencji międzynarodowej o przewozie towarów kolejami (CIM), Konwencji międzynarodowej o przewozie osób i bagażu kolejami (CIV) i Protokołu dodatkowego do Konwencji międzynarodowych o przewozie kolejami towarów (CIM) oraz osób i bagażu (CIV), sporządzonych w Bernie dnia 7 lutego 1970 r., został złożony Rządowi Szwajcarskiemu dnia 11 października 1974 r. polski dokument ratyfikacyjny powyższych konwencji i protokołu.

W stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz do niżej wymienionych państw powyższe konwencje i protokół weszły w życie dnia 1 stycznia 1975 r., z wyjątkiem Finlandii, w stosunku do której konwencje CIM i CIV weszły w życie dnia 1 lutego 1975 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższych konwencji i protokołu, składając swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Dania	dnia 4 marca	1971 r.,
Holandia	dnia 26 kwietnia	1971 r.,
Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii	dnia 9 czerwca	1971 r.,
Iran do konwencji CIM i CIV	dnia 31 lipca	1971 r.,
do Protokołu dodatko- wego	dnia 18 stycznia	1973 r.,
Portugalia	dnia 15 października	1971 r.,
Luksemburg	dnia 29 maja	1972 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 8 czerwca	1972 r.,

Algierska Republika Ludo- wo-Demokratyczna	dnia 22 czerwca	1972 r.,
Austria	dnia 7 lipca	1972 r.,
Szwajcaria	dnia 21 lipca	1972 r.,
Liechtenstein	dnia 29 listopada	1972 r.,
Grecja	dnia 8 grudnia	1972 r.,
Francja	dnia 13 lutego	1973 r.,
Belgia	dnia 28 marca	1973 r.,
Tunezja	dnia 21 maja	1973 r.,
Norwegia	dnia 14 czerwca	1973 r.,
Ludowa Republika Bułgarii	dnia 28 września	1973 r.,
Arabska Republika Syryj- ska	dnia 20 listopada	1973 r.,
Węgierska Republika Ludowa	dnia 20 lutego	1974 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 28 maja	1974 r.,
Czechosłowacka Republika Socjalistyczna	dnia 11 czerwca	1974 r.,
Hiszpania do konwencji CIV	dnia 22 sierpnia	1974 r.,
do konwencji CIM	dnia 21 listopada	1974 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 16 września	1974 r.,
Irlandia	dnia 1 listopada	1974 r.,
Szwecja	dnia 26 listopada	1974 r.,
Socjalistyczna Republika Rumunii	dnia 27 listopada	1974 r.,
Finlandia do konwencji CIM i CIV	dnia 23 grudnia	1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*